

Bella Fonte (pseudoniem) : 'Het verhaal van een autist' Uitgeverij Kaft Media, Badhoevedorp 2013. ISBN 9789491061470. Zie ook: www.kaftmedia.nl (Autisme Spectrum Stoornis (ASS)/ ADD/PO/1)

Soort boek/ziekte/stijl:

Boek van 245 pagina's waarin Bella Fonte, de moeder van Peter, uitgebreid beschrijft hoe Peter, toen hij 14 jaar was, op school vastliep en weer hulp moest zoeken om erachter te komen wat er met Peter aan de hand was en hoe hij het beste begeleid kon worden. Bij Peter werd toen eindelijk een Autisme Spectrum Stoornis ASS en ADD vastgesteld.

Bella Fonte beschrijft vanuit haar perspectief als moeder hoe Peter opgroeide, als probleemkind werd gezien, moeilijk bij te sturen. Zij licht toe welke problemen er waren, hoe zij daar binnen hun gezin mee omgingen, hoe Peter vastliep, zij geen uitweg meer zagen en hij, na een moeizame, zware periode waarbij hij ook in een instelling opgenomen werd, zijn weg heeft gevonden en zelfs in een baan is gaan werken.

Het verhaal is waargebeurd, alleen zijn de persoonsnamen en de namen van de instanties gefingeerd.

Over de schrijfster:

Bella Fonte (pseudoniem) is 61 jaar en gehuwd met Frans. Zij hebben twee zonen Henk en Peter. Alle namen zijn pseudoniemen. Zij wonen in Brabant. Bella Fonte schrijft ook gedichten en korte verhalen. Bij Bella Fonte werd, nadat de diagnose bij Peter was gesteld ook een ASS vastgesteld.

Korte bespreking:

Het boek begint met een bezoek aan huis van twee politieagenten die komen vragen naar de oorsprong van een dreigmail die naar de NOS is verzonden. Deze blijkt door Peter verzonden te zijn. Het was een incident, maar eigenlijk een schreeuw om hulp van Peter. Fonte beschrijft hoe zijn problemen op school lange tijd niet goed gezien werden en hij gepest werd. Ze licht in schuingedrukte stukken ook toe hoe Peters leven is verlopen tot aan zijn veertiende jaar.

Peter was altijd anders en hunkerde naar positieve aandacht van zijn vader die hem lange tijd niet kon volgen. Bella Fonte zelf probeerde Peter steeds te volgen en te begrijpen. Met zijn broer Henk kon hij na verloop van tijd goed opschieten, hij kon hem vaak steunen.

Peter's gedrag werd op de basisschool voor het eerst onderzocht. Duidelijk werd toen, dat hij werd overvraagd en beter naar het speciaal onderwijs kon gaan. Daar ging het een tijdje goed, maar na verloop van tijd begon Peter veel te spijbelen en was regelmatig erg boos. Uiteindelijk ging het daar ook niet meer.

Peter werd van school gestuurd, en opnieuw onderzocht en Peter moest ter observatie opgenomen worden, zodat daarna duidelijk is wat voor hem de beste behandelmethode zou zijn. Peter ging, op 13 –jarige leeftijd, in een instelling wonen in een leefgroep voor autisten en kreeg hij bijzonder onderwijs. Muziektherapie hielp hem enorm en na verloop van tijd blijkt Peter ook talent te hebben voor lessen. Hij kreeg op de plek waar hij stage heeft gelopen een contract aangeboden, nog voordat het volledige traject was afgewerkt.

Wat viel op:

Hoe belangrijk het is dat een kind 'gezien' wordt en met veel geduld en vasthoudendheid begeleid. Dat heeft Bella Fonta zeker gedaan. Ze beschrijft uitgebreid hoeveel tact en geduld daarvoor nodig was, maar vooral ook haar kind proberen te begrijpen en steunen. Bella Fonta is blijven vragen en zoeken, totdat ze het idee had dat het met Peter beter ging. Daarbij moest ze zowel los laten als erbij blijven. Dat op de juiste manier doen is knap, van haar, maar ook van de andere familieleden en Peter zelf.

Citaten:

Pag.63: 'Ik zucht. Nog meer regelen. Nog meer instanties en formulieren waar we mee te maken gaan krijgen (...) Ik voel me als een gevangene in een web van connecties en instanties, die allemaal hun zegje te zeggen willen hebben.'

Pag.70-71: "Peter heb je er nog over nagedacht, dat we het samen een keertje moeten hebben over het eindverslag van stichting Eden?' Zijn hand zakt van de muis af tot op het bureau. 'Moet dat echt?' (...) 'Moet het nu, mam of mag het vanavond ook?' Ik ga weer recht staan en kijk hem aan.

'Oké... Peter, het moet niet speciaal nu, het kan vanavond ook nog wel, maar dan moet het wel gebeuren.'

Pag.131: 'Maar wanneer hij muziektherapie van Jeroen heeft gehad, is zijn reactie meestal heel anders. Op een weekend vertelt hij met pretlichtjes in zijn ogen: 'Super cool. Jeroen heeft mij vandaag laten zien hoe ik met akkoorden moet werken. Een elektrische gitaar is vet cool, mam!' In de loop van de therapie zie ik hem langzaam uit zijn schulp kruipen.'

Pag.243: 'Een jaar later wordt het halfjaarlijkse contract zelfs omgezet in een heus vast contract, en dat voor iemand waarvan men ooit heeft beweerd dat hij hooguit de speciale dagbesteding aan zou kunnen bij De Gerardus Majella Groep.'

Recensies/extra:

http://www.mooilaarbeek.nl/nieuws/op_de_koffie_bij/56414/beek_en_donkse_bella_fonta_61_geeft_haar_boek_uit_het_verhaal_van_een_autist

<http://eindhoven.gezien.nl/nieuws/niet-iedere-autist-is-hetzelfde.html>

Romy van der Sande: '(...) Een bijzondere zoektocht, maar hoe kwam ze tot een boek? "Ik schrijf graag en wilde dat doen over mijn jongste zoon. Ik had mappen vol met informatie over hem. Dat ben ik gaan opzoeken en uitzoeken. Het resulteerde in een chronologisch verhaal. Supersaai!", vertelt ze. "Ik stuurde het naar een beoordelingsbureau en kreeg de reactie dat het op deze manier niet publiceerbaar was." Maar Fonta is een doorzetter. En dus zocht ze een geschikte schrijfcoach. "Toen begon het echte verhalen vertellen. Dat was voor mij een uitdaging, want ik ben geen verhalenverteller", vertelt ze. Uiteindelijk resulteerde het in 'Het verhaal van een autist'. "Ik wil een positief verhaal vertellen. Het boek eindigt ermee dat mijn zoon een baan heeft gevonden."'